

Karl August Nicander

Wapenklång under de Studerandes Stridsöfningar i Upsala 1820

Upsala, hos Palmblad & C. 1820.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Uppsala universitetsbibliotek.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Uppsala universitetsbibliotek och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/NicanderKA/titlar/Wapenklång/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb11319647-faksimil>

Sv. Litt.
Dikter
Kaps.
Anon

Wapenflang

under de Studerandes Stridebiningar

i Upsala 1820.

Upsala,
hos Palmblad och C.
1820.

End. uppgift i Helsingfors Universitets Bibliotek
1942. 19/20 15. R (N 441) Skulle denna bok
vara förf. av K. A. Wikström?

Wi fanne den Sköldmo, som nordan står

Försonande döden och lifvet:

Hwart ord såsom swärd från des låppar går:

Trollgördel hon bär kringom lifvet:

Blankt stål hon oss lade på armen:

Gjöt mod in i ynglingabarmen.

Hon älskar oss alla som Söner —

Se den, som med swet henne löner:

Och Swea är ewiga Sköld- Jungfruns namn.

Tre Englar ha ferdom i sysskonwakt

Des helgedomstempel försvarat:

Treeniga domar de sviskar sagt,

Och warelseus gåta förklarar. —

Hwar dwälens I, flyddande Tårner?

Hwad moln edet skymmer, I sijernor?

Hwad är af er enighet blifwet?

Hwar gémnen I nyckeln till lifwet?

Oss lysser att låsa des jernportar opp.

Första Nornan.

Erio.

Minnet än troget sin Eldsmö ledsagar,
Skrifwer sin runa om forntida dagar;
Minnet jag är; men ett Minne som klagar;
System är borta — den enande kraft.

Vi känne dig, Hårold från Dittens ö!

Vi älske dig, Saga och Minne!

Som Sol strålar ned i den klara sjö,

Du speglar din glans i vårt sinne —

Men tyst ligga Fädren och sofwa,

Fornsångernas ljud äro döfwa.

Ej duger att jämt se tillbaka —

Lif heter att strida och waka —

Stridåt genom tiden med wapen i hand;

Tredje Nornan.

Erio.

Hoppet wäl ännu sin Eldsmö ledsagar —

Dröder sin spådom om framtida dagar —

Hoppet jag är; men jag tvekar och klagar;

System är borta — den enande kraft.

Kom, Norna! — Dock fåfångt kring werldens rund

Till henne wi armarna sträcka —

Hon slumrar i hjertat med stilla blund:

Med handling wi måste den wäcka.

Sen kunna wi minnas och hoppas —

Sen skall segerkronan oss knoppas —

Att dö eller lefwa med ära —

Derföre gewären wi bära —

Gud, Konung och Land warde drabbningens ord!